

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

10. ledna 2016

ZASLAL:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH,
ANGLIE

ČTENÍ: GENESIS 19, ŽALM 22, MATOUŠ 12

Jazyk a slova

Žalmista nám říká, že jsme byli utvořeni podivuhodně a s bázní. Jsme tudíž schopni sdělovat své myšlenky, pocity, přání a emoce prostřednictvím slov a vyjadřovat lásku a hněv způsobem, jakým to nedokáže zbytek stvoření. Naše slova jsou tvořena našimi rty a jazykem. To je schopnost, kterou máme všichni, ať se nacházíme kdekoliv na zemi; ačkoliv mluvíme různými jazyky, máme možnost se dorozumět s těmi, kdo mluví naším vlastní jazykem, a prostřednictvím tlumočnicků i s těmi, kdo mluví jazykem odlišným od našeho. V tomto kázání se chceme podívat na to, co nám Písmo říká o jazyku o použití slov.

V našem dnešním čtení Ježíš vyslovuje několik varování ohledně slov a jejich užívání. Kontext pasáže, na kterou se chceme podívat, je rouhání proti Duchu svatému, které nebylo odpuštěno, zatímco hřích a řeč namířená proti Synu člověka odpuštěna být může. Ježíš poté upomíná farizeje, že plody jsou dobré, pokud je dobrý strom, na němž rostou, a naopak – ponaučením v tomto kontextu je, že cokoliv je řečeno, je odrazem charakteru jednotlivce. „*Jak může být vaše řeč dobrá, když jste zlí?*“ říká Ježíš. Věci, které jsou řečené, jsou odrazem srdce jednotlivce – nebo jeho myšlení a motivace. Jazyk je jediným orgánem našeho těla, který jsme schopni vidět, a fyzický stav jazyka je odrazem fyzického zdraví celého těla. To, co je vysloveno, je tedy odrazem srdce neboli duchovního zdraví mluvčího.

Poté následují vpravdě děsivá slova, když Ježíš praví, že z každého zbytečného slova, které vyslovíme, se budeme v den soudu zodpovídat. To ukazuje důležitost slov, která pronášíme, a důsledkem těchto slov je buď ospravedlnění, nebo soud. Nedomnívám se, že zde Ježíš říká, že v soudný den dojde ke sčítání dobrých či špatných slov, která jsme pronesli, a na tom, která množina bude větší, bude záviset rozhodnutí soudu. Spíše si myslím, že naše slova budou odrazem našeho vztahu s Otcem a Synem. Začněme si tedy uvědomovat důležitost svého zacházení se slovy.

Apoštol Jakub rovněž přikládá velký význam použití jazyka a vyřčeným slovům. V Jakubovi 1:19 nám radí, abychom mluvili s rozmyslem – je si velmi dobře vědom nebezpečí skrývajícího se ve slovech. Jeden z problémů se slovy spočívá v tom, že když už je jednou vyslovíme, nelze je vzít zpět. Jak kdosi řekl – snažili jste se někdy vrátit vodu zpět do vodovodního kohoutku poté, co z něj vytekla? Odpověď samozřejmě zní, že je to nemožné. Jednou se mi dostalo velice bolestivého ponaučení, když jsem poslal všem členům církve e-mail, který byl určený pouze organizačnímu výboru. Neexistoval způsob, jak jej vzít zpět, a nemělo žádný smysl žádat adresáty, aby jej nečetli. Myslím si, že Jakub by řekl, že jazyk je nejnebezpečnější částí našeho těla.

Jakub umocňuje svůj zájem o jazyk v kapitole 3. Společně se svým starším bratrem Ježíšem je Jakub úžasným vypravěčem svého poselství. Na tom, aby posluchači jeho poselství opravdu porozuměli, mu záleží natolik, že uvádí hned několik analogií k jazyku. Začíná podivuhodným výrokem. Pokud je někdo schopný nikdy nikoho slovy neurazit, jedná se o dokonalého člověka, a kdyby toho byl schopen, uměl by ovládat celé své tělo. Existoval jenom jeden člověk, který kdy odpovídal tomuto popisu, a tím byl sám Pán. První analogií je udidlo v koňské tlamě. Když srovnáme velikost udidla a velikost koně, je úžasné, že kůň reaguje na malé udidlo ve své tlamě. Tak se to má i s naším jazykem – je malý, ale mocný. Poté Jakub hovoří o lodích a relativní velikosti kormidla, které ovládá směr plavidla. Kdyby měl Jakub možnost vidět velikost některých lodí, které dnes brázdí oceány, zdála by se mu tato analogie zcela jistě ještě příhodnější. Pak přirovnává jazyk k ohni. Domnívám se, že každý z nás již někdy v životě zažil situaci, kdy se oheň vymkl zpod kontroly. Může mít velmi nenápadný počátek

(např. sirku odhozenou z nepozornosti), ale nakonec může strávit velkou část krajiny. Stejně tak se mohou vymknout zpod kontroly i slova – vše může začít nenápadnou nevinnou poznámkou, která, pokud je pochopena nesprávným způsobem, může způsobit velký konflikt. Jakub pak prohlašuje, že ačkoliv zvířata jsme schopni vycvičit, jazyk neumí zkrotit nikdo, vůbec nikdo. Ve skutečnosti jej všichni používáme, abychom blahořečili Bohu a zlořečili lidem. Ponaučení a varování spočívá v tom, že tak by tomu být nemělo. Nakonec pak používá přirovnání o pramenu a fíciích, přičemž nás varuje, že bychom měli být stáli v tom, co říkáme.

Jazyk je tedy dvojsečná zbraň – může být buď dobrý, nebo zlý. Zajímavým cvičením je projít si knihu Přísloví a vypsát si všechna adjektiva, která jsou použita ve spojení s řečí, ústy, jazykem nebo slovy. Nacházíme zde přes třicet slov nesoucích jak pozitivní, tak negativní význam. Některá z pozitivních adjektiv jsou: rozumějící, moudrý, správný, jemný, příjemný, rozumný, trpělivý. Zkuste si najít ještě další. Na druhé straně se však setkáváme i s mnoha negativními adjektivy jako podlézavý, zvrácený, násilný, pomlouvačný, zpupný, zarmucující, nemravný, očerňující, zlomyslný, unáhlený. Schválně, kolik dalších ještě dokážete najít?

Apoštol Pavel užívání jazyka rovněž přikládá velký význam. Nezmiňuje jazyk přímo, ale v seznamech způsobů chování, kterého by měl učedník zanechat, je mnoho položek, které se užívání jazyka týkají. V **Efezským 5:4** hovoří o „*sprostých, hloupých a dvojsmyslných řečech*“, což nejsou činnosti, jimiž by se učedníci měli zabývat. Peterson to ve svém překladu podává takto: „některé jazyky se prostě vyžívají v chuti klepů; ti, kdo následují Ježíše, mají pro jazyk lepší využití. Neved'te sprosté či hloupé řeči. Podobný způsob mluvy neodpovídá našemu stylu.“ To vzbuzuje otázku, jak nás vidí ostatní skrze naše užívání jazyka. V Galatským 5 se na seznamu věcí, které by učedníci neměli dělat, pokud chtějí zdědit království Boží, nachází „*rozbroje, hádky, žárlivost, vášeň, podlost, rozpory, rozkoly*.“ Všechny tyto věci závisejí na nesprávném užívání jazyka a mluveného slova. V **Koloským 3:8** Pavel říká něco velmi podobného – „*Ale nyní odhod'te to všecko: zlobu, hněv, špatnost, rouhání, pomluvy z vašich úst*.“ Velmi často bohužel zneužíváme svůj jazyk tímto způsobem a slova, kterých užíváme, nejsou vhodná pro učedníky.

Dosud jsme byli v našem pohledu na používání jazyka spíše negativní. Jak jej spolu se slovy, která z něj plynou, používat dobrým způsobem? Ve listu Timoteovi Pavel Timotea nabádá, aby byl ostatním příkladem „*v řeči, v chování, v lásce, ve víře, v čistotě. Než přijdu, ujmí se předčítání, kázání, vyučování*“ (**1. Timoteovi 4:11-13**).

Je zcela zřejmé, že evangelium učíme rovněž skrze náš jazyk. Mezi tím, co říkáme a jak žijeme, však musí být soulad. Pavel opět říká Timoteovi: „*Proti staršímu člověku nevystupuj tvrdě, nýbrž domlouvej mu*“ – slova řečená ve správný čas a na správném místě mohou být povzbuzením. Pavel píše – „*Z vašich úst ať nevyjde ani jedno špatné slovo, ale vždy jen dobré, které by pomohlo, kde je třeba, a tak posluchačům přineslo milost*“ (**Efezským 4:29**). Předtím, než promluvíme, bychom se měli zastavit, zamyslet se a zeptat se sami sebe, zda slova, která se chystáme pronést, našeho bližního povzbudí, nebo srazí dolů.

Právě svým jazykem chválíme a uctíváme Boha – „*plni Ducha pivejte společně žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce*“ (**Efezským 5:19**). Děkuvzdání Bohu vyjadřujeme slovy – činíme tak pokaždé, když usedáme k jídlu, a při lámání chleba vyjadřujeme díky za oběť Pána Ježíše a jeho lásku a také za lásku Otce. Pavel říká, když píše Koloským: „*Vaše slovo ať je vždy laskavé a určité; ať víte, jak ke komu promluvit*.“ O Pánu Ježíšovi bylo řečeno: „*Všichni mu přisvědčovali a divili se slovům milosti, vycházejícím z jeho úst*.“ Ve slovech, která Pán pronášel, nebylo nic hrubého, nic ostrého, žádný zvýšený hlas, pouze klid. To ho odlišovalo od ostatních. Rád bych věděl, jestli lidé podobným způsobem vnímají také slova, která pronášíte vy a já. Mluvíme tak, že o nás lidé mohou říci, že jsou naše slova laskavá?

Přicházíme tedy, abychom si připomněli Pána Ježíše – člověka, který byl bez viny a který říkal pouze to, co bylo pravda, který nikdy nelhal a vždy mluvil laskavě. Rozhodněme se přitom, že naše používání jazyka bude odrážet dobrotu našeho srdce a bude vytvářet slova, která budou Pánovi milá

natolik, aby nás po našem hlase poznal v onen den, kdy přijde, aby založil království svého Otce.

Bratr Mark Buckler: Ashby-De-La-Zouch, VB 10.01.16